

Choć burze nam grożą

1. Choć bu - rze nam gro - żą, strasz-ny jest wróg, u - fa - my w moc

Bo - żą, po - moc da Bóg. Choć świat nas po - ni - ża, wy -

szy - dza nasz stan, i - dziem dro-gą krzy-ża, bo z na - mi jest Pan.

1. Choć burze nam grożą, straszny jest wróg,
ufamy w moc Bożą, pomoc da Bóg.
Choć świat nas poniża, wyszydza nasz stan,
idziem drogą krzyża, bo z nami jest Pan.
2. Nie chcemy łask świata, bo grzeszny on.
Nas czeka zapłata nie z ziemskich stron.
Za nasze cierpienia, za troski i ból
udzieli zbawienia sprawiedliwy Król.
3. I w każdej potrzebie lud modły śle
Panu, co w niebie Królestwo ma swe,
i usty wiernymi głosi każdy z nas:
Królestwa na ziemi nadchodzi już czas.
4. A gdy w śmierci tchnieniu zgon ześle Pan,
Bóg w okamgnieniu odmieni nasz stan.
W zwycięstwa koronie wejdziem w nieba próg.
Do siebie nas przyjmie dobrotliwy Bóg.